

for den overordentlig store Nedgang i Postindtægterne. Det var et Forslag, der kom her ved 3die Behandling, og som Udvalget selvfølgelig ikke den Gang kunde have overveiet tilstrækkelig. Nu have vi faaet Veilighed til at undersøge det, og Folgen deraf vil være, at 2 Millioner Distriktsforsendelser ville blive forvandlede til Lokalforsendelser. Det bliver altsaa en Nedgang af 8 Millioner Øre eller 80,000 Kr. og det alene for Brevforsendelser's Vedkommende. Dertil komme de andre Forsendelser, som ere vanskelige at beregne. Jeg tror, at det ikke vil være vanskeligt, naar vi først have faaet Postloven saaledes kodificeret som nu, saa, naar de finantzielle Betænkkeligheder ere hævede, at kunne gjøre saadanne mindre Ændringer. Jeg tror, at enhver Vedtagelse af Postloven, som den forligger nu, vil gjøre os det lettere snart at komme til Forbedringer, som vi ellers skyde ud i en fjern Fremtid.

Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) berørte et Spørgsmaal, som er reist her ved enefte Behandling, som ikke har været fremme hverken ved 1ste, 2den eller 3die Behandling her i Thinget, uagtet der kunde have været al mulig Anledning dertil, og det er det saakaldte Gebhørspørgsmaal. Med Hensyn dertil forfikkler jeg det ærede Medlem, at han tager feil ved at stille disse Gebhør paa lige Fod med Embedsmændenes Sportler. Det er aldeles galt at betragte dem paa den Maade. De saakaldte Eftertællingspenge ydes slet ikke som Sportler; det er en Forretning som Postvæsenet slet ikke skulde have; dette, at man bruger Postfunktionærerne som Bidner i Stedet for Andre og derved opholder Tjenesten. Men naar en saadan Funktionær har det fulde Ansvar og maa betale af sin egen Lomme, dersom der tælles feil, er det ogsaa billigt, at de faa Øre, som indtægtes derved, gaa i hans egen Lomme. Ikke saa med Embedsmændenes Sportler, hvor Tjenesten skal ydes, og Befolkningen ikke kan undvære den. Noget Bignende gjælder alle de andre Betalinger for Postbeviser, Noget, der forresten er saa ubetydeligt, at det gjennemsnitlig er 30 Kr., for hvert Posthus. Det er desuden en Ting, som jeg ved at følge det ærede Landssthings Forhandlinger i tidligere Samlinger, veed, at det ærede Landssting lægger saa afgjørende Vægt paa, at Postloven er strandet paa det, og det forekommer mig, at det er for ubetydelig en Sag til for dens Skyld at lade Loven strande. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har sagt, at denne Lov indeholder ingen væsentlige Forandringer, og at det nærmest kun er Forretningsverdenen og ikke

Landsboerne, den kommer til Gode føler jeg dog, at jeg, inden vi stemme over denne Sag, bør ganske kort sammensatte de væsentlige Fordele, som det nu foreliggende Lovforslag indeholder. — Jeg føler mig overbevist om, at den store Almenhed snart vil lære at bruge de bekemne og billige Brevkort, og jeg er vis paa, at de lave Pakketagter ville paaffjønnes i høi Grad og ville maasse endog staffe Postvæsenet Indtægt ved større Indlevering. Det er i Særdeleshed de mindste Pakker, der ere nedlaatte, og dermed vil tillige Jernbanepakkeforsendelsen ikke blive brugt saa meget. Ved de større Pakker er Taxten sat op, hvorved Postvæsenet befries for dem; de gaa over til Jernbanerne, og derved bliver Postvæsenet lettet, hvilket er en stor Fordel. Dernæst vil Expeditionernes Nøiagtighed og Hurtighed i høi Grad forøges ved Indførelsen af de bestemte Formularer, og Blanketterne ere ogsaa Noget, som kommer den store Befolkning til Gode. Postoprævningen ved Blanketter er allerede saa vidtløftig omtalt; det er en Nyhed, hvori vi gaa i Spidsen for hele den øvrige Verden, og det vil blive paaffjønnet ikke alene i Handelsverdenen, men ogsaa i Foreningslivet. Tilladelsen til at indlægge Blade og Tidsskrifter kan faae Betydning for Oplysningen. Saa er der den humane Bestemmelse om, at delvis frigjorte Forsendelser, som nu blive ligende ubesørgede, skulle besørages for en Tillægspost. Det er Noget, som Udvalget har sat megen Pris paa, og som man endelig i Landsstinget har faaet den høitærede Minister til at gaa ind paa. Saa have vi ved at indsætte Bestemmelsen om Postbitteringsbøger paa selve Posthusene søgt at affaste den sidste Rest af et tilhyneladende Sportelsystem, idet nemlig Bwitteringer paa den Maade ingen Ting skulle koste. Fremdeles er der indført en ny Grundtaxt for Pengebreve, som vil opmuntre til den meget ønskelige Forudfrigjørelse. Der er givet Ministeren Bemyndigelse til at fastsætte Taxten for Forsikring af Pengebreve, hvorved uden Tvivl en ikke ringe Del Penge, som nu gaa ud af Landet, vil blive der. Der er af et æret Medlem i det andet Thing, som jeg hørte forleden Dag, det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (B. Petersen) bosiddende i Odense — en Mand, som i Folge sin Forbindelse med Handels- og Forretningsverdenen vel maa være saghyndig — gjort den Beregning, at det er en Sum af mindst 60,000 Kr., som derved vil spares for Landet. Der kunde ganske vist opregnes flere Fordele, som denne lille Lov har fremfor de gjældende Postlove, men det vilde føre mig for vidt. Jeg vil nu tillade mig at spørge det høie Thing,